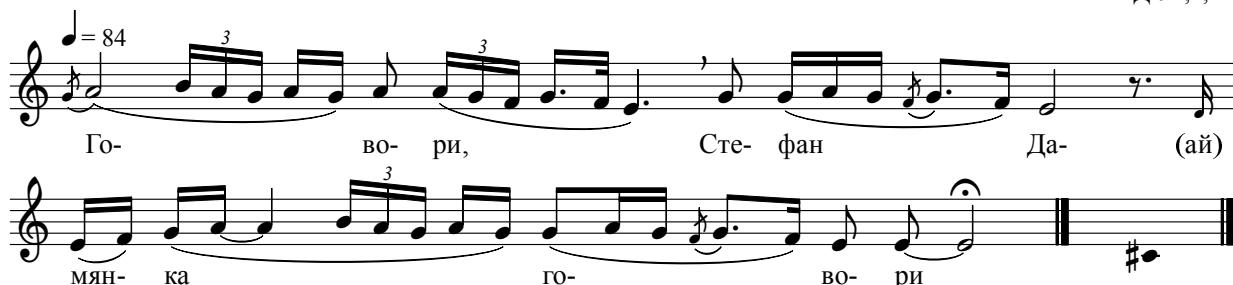

394. Говори, Стефан Даймянка говори
На жътва (по икиндия)

ТД-94,2,22

Говори, Стефан Даймянка говори,
говори: – Даймяно, булка хубава,
хубава, аз ще на дюкян да ида,
да ида, малко ще, много да 'тида,
5 да 'тида, на пущия пари да носа,
— — —
да носа, ти да ма, мари, почакаш,
почакаш, доде се 'т кръчма завърна,
завърна: ако ма, либе ни чакаш,
ни чакаш, главата жа ти отрежа,
10 отрежа като на пиле петровско,
петровско, като на ягне гергъовско,
гергъовско! Даймянка булка хубава,
хубава, тя си Стефанчо почака,
почака, девет въртена напрела,
15 напрела, и десетото запрела,
запрела, дорде петлите пропели,
пропели, повторили,
повтор'ли. Даймянината свекърва,
свекърва, тя й на Даймянка душманка,
20 душманка, тя на Даймянка думаше,
думаше: – Снахо Даймяно, Даймянке,
Даймянке, легни си, снахо, та поспи,
та поспи – кога си доди млад Стефан,
млад Стефан, аз жа та, мари, събуда,
25 събуда, портите да му отвориш,
отвориш! Даймянка, булка хубава,
хубава, легна Даймянка, та заспа,
та заспа; таман и сладко заспала,
заспала, Стефан на порти потропа,
30 потропа, потропа, още повика;
повика: – Либе Даймяно, Даймянке,
Даймянке, илà ми порти отвори,

отвори! Ни е изляла Даймянка,
Даймянка, на[й] е изляла майка му,
35 майка му, Стефан мама си говори,
говори: – Къде е, мамо, Даймянка,
Даймянка, та ти ми порти отваряш,
отваряш? Мама на Стефан думаше,
думаше: – Сино Стефане, Стефане,
40 Стефане, Даймянка сноши легнала,
легнала, легнала, чедо, заспала,
заспала! Стефан са люто разсърди,
разсърди, извади ножче сребърно,
сребърно, та ѝ главата отряза,
45 отряза. Клета ѝ глава скачаše,
скачаše, сладък ѝ език думаше,
думаше: – Либе Стефане, Стефане,
Стефане, какво ти сторих-направих,
направих, та ми главата отряза,
50 отряза, чи аз та, либе, почаках,
почаках, доде петлите попеят,
попеят, попеят, либе, повторят,
повторат: моята пуста свекърва,
свекърва, тя ма накара да легна,
55 да легна! Кат зачу Стефан тез думи,
тез думи, извади ножче сребърно,
сребърно, в клето са сърце прободе,
прободе; дорде издъхне, продума,
продума: – Либе Даймяно, Даймянке,
60 Даймянке, леж, либе, да са налижим,
налижим, двамата, либе, със теби,
със теби и до нас мъжко дитенци,
дитенци – да са находи майка ми,
майка ми без нейно сино Стефана,
65 Стефана, без нейна снаха Даймянка!

Бел. ред. Пущия – нефиксирана диалектна дума, може би диалектна форма от „пуция“ 'засада, военен пост'.

с. Борец, общ. Брезово, 13 декември 1964 г.
Милка Неделчева Вълканова, род. 1909 г.